

Mál nr. 75/2010

M

og

vátryggingafélagið V v/ slysátryggingar ökumanns fjórhjólsins A.

Háttsemi ökumanns við akstur fjórhjóls og slys 10. ágúst 2008.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 2. mars 2010, ásamt fylgiskjöllum.
- 2) Bréf vátryggingafélags V til nefndarinnar, dags. 19. mars 2010.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu kemur fram að M var að aka fjórhjólinu A á leið af bryggjunni í Garði í átt að Gerðarvegi þar í bæ, þegar hann missti stjórn á því og lenti á steinsteypum vegg. M slasaðist nokkuð við þetta. M kveðst hafa verið að aka með félagi sínum þegar sá datt og lokaði akstursleið fyrir framan hann. M hafi því ekki haft önnur úrræði en að aka á umræddan vegg ella aka fram af bryggjunni þar sem var hátt fall niður. Í lögregluskýrslu kemur fram að bremsuför fjórhjólsins hafi mælst 32 metrar. V óskaði við meðferð málsins eftir útreikningi Magnúsar Þórs Jónssonar á ætluðum hraða fjórhjólsins áður en það lenti á veggnum. Skýrsla hans er dags. 4. febrúar 2009. Niðurstaða Magnúsar, m.v. þær forsendur sem gefnar eru með lögregluskýrslu og myndum af vettvangi, voru þær að ætlaður hraði fjórhjólsins hafi verið 81 km/klst. V telur með vísan til þessa að ökumaður fjórhjólsins hafi sýnt stórkostlegt gáleysi við akstur þess með því að aka allt of hratt m.v. aðstæður og með vísan til 2.mgr. 88.gr. umferðarlaga nr. 25/1987 og 90.gr. laga um vátryggingasamninga nr. 30/2004 var ákveðið að greiða honum sem nemur 50% af heildarbótum vegna slyssins. M hefur mótmælt þeim hraðaútreikningum sem V byggir á og telur að forsendur hans hafi verið rangar hvað varðar yfirborð vegarins en það hafi verið óslétt og á því bæði salt og smágrjót og sé því ekki hægt að byggja á útreikningunum.

Álit.

Í gögnum málsins kemur skýrt fram hverjar aðstæður voru á slysavettvangi og að bremsuför eftir fjórhjólið hafi verið 32 metrar. Hámarkshraði á vettvangi er 30 km/klst. Lýsing M af aðdraganda slyssins bendir til þess að hann hafi ekið það hratt að hann hafi ekki getað brugðist við hindrun fyrir framan sig með tryggum hætti, en ætla má að slíkt sé hægt þegar hámarkshraði er einungis 30 km/klst. Hraðaútreikningar benda einnig til þess að hraði fjórhjólsins hafi verið miklu mun meiri en hámarkshraði. Þess skal getið að þeir miða við að yfirborð vegar sé óslétt, skv. því sem fram kemur í skýrslu Magnúsar Þórs Jónssonar, en ekki er talið hafa úrslitaáhrif að þar sé ekki getið sérstaklega um salt eða smágrjót. Allt ofangreint styður það að ökumaður hafi sýnt stórkostlegt gáleysi við akstur fjórhjólsins í greint sinn og þurfi því að sæta því að bætur til hans séu takmarkaðar að hluta úr vátryggingunni, sbr. 90.gr. laga um vátryggingasamninga nr. 30/2004.

Niðurstaða.

Frekari greiðsluskylda úr slysátryggingu ökumanns A hjá V er ekki fyrir hendi.

Reykjavík 7. apríl 2010

Rúnar Guðmundsson hdl.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.